

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžr/130/2012
Identifikačné číslo spisu:	9012899415
Dátum vydania rozhodnutia:	25.09.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:9012899415.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Petra Paludu v právnej veci navrhovateľa: Žiarec, poľnohospodárske družstvo, so sídlom Tvrdošín, IČO: 00 191 175, právne zastúpeného Mgr. Igorom Paliderom, advokátom, AK so sídlom Zubrohlava 215, proti odporcovi: Správa katastra Tvrdošín, so sídlom Medvedzie 254, Tvrdošín, za účasti účastníkov konania v rade 1/ M. B., rod. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., 2/ V. B., rod. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., obe účastníčky právne zastúpené Mgr. Igorom Paliderom, advokátom, AK so sídlom Zubrohlava 215 a za účasti vedľajších účastníkov konania na strane odporcu v rade 1/ Ing. I. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. a v rade 2/ L. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., v konaní o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu odporcu č. V 886/2007 zo dňa 28. mája 2010, na odvolanie navrhovateľa a účastníčok konania 1/ - 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 22Sp/38/2010-462 zo dňa 22. júna 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 22Sp/38/2010 - 462 zo dňa 22. júna 2012 p o t v r d z u j e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Rozsudkom č.k. 22Sp/38/2010-462 zo dňa 22. júna 2012 Krajský súd v Žiline potvrdil rozhodnutie odporcu Správy katastra Tvrdošín č. V 886/2007 zo dňa 28. mája 2010, ktorým bol zamietnutý návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na základe kúpnej zmluvy uzavretej dňa 4. júna 2007 medzi účastníkmi - Poľnohospodárskym družstvom ŽIAREC, so sídlom v Tvrdošíne, ako predávajúcim a M. B. a V. B. ako kupujúcimi, týkajúcej sa prevodu vlastníckeho práva k pozemku C-KN p. č. 12169/3 zastavané plochy a nádvoria o výmere 182 m² a C-KN p. č. 12169/36 zastavané plochy a nádvoria o výmere 44 m², kat. úz. G., vytvorené GP č. 36430234-89/2006, vyhotovený dňa 20. decembra 2006 z pozemku PKN p. č. 7126, evidovaný pôvodne v PK vložke č. 287, kat. úz. F., v celosti v prospech M. B. a V. B.. V odôvodnení uviedol, že pôvodne bolo návrhu na vklad vlastníckeho práva vyhovieť a Správa katastra Tvrdošín dňa 9. júla 2007 povolila vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Prokurátor Okresnej prokuratúry Námestovo podal pod č. Pd 15/08-5 protest

prokurátora proti tomuto rozhodnutiu. Správa katastra Tvrdošín tomuto protestu nevyhovela a predložila ho Katastrálnemu úradu v Žiline ako svojmu nadriadenému orgánu na ďalšie konanie. Katastrálny úrad v Žiline pod č. Vo12/2008-Št (Pd) zo dňa 26. mája 2008 vyhovel protestu prokurátora a právoplatné rozhodnutie Správy katastra zrušil a vec vrátil Správe katastra Tvrdošín na ďalšie konanie. Proti tomuto rozhodnutiu katastrálneho úradu sa odvolal ŽIAREC, poľnohospodárske družstvo a odvolací orgán Úrad geodézie, kartografie a katastra SR, potvrdil rozhodnutie Katastrálneho úradu v Žiline pod č. LPO-4239/2008/Ja zo dňa 5. augusta 2008. Správa katastra Tvrdošín dňa 8. apríla 2009 návrh na vklad vlastníckeho práva zamietla, voči ktorému rozhodnutiu sa odvolal účastník konania na strane predávajúceho. O odvolaní rozhodoval Krajský súd v Žiline, ktorý rozsudkom č. k. 22Sp/62/2009-30, zo dňa 13. novembra 2009 zrušil rozhodnutie Správy katastra Tvrdošín zo dňa 8. apríla 2009.

Krajský súd v Žiline v odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že sa oboznámil so správou Obvodného pozemkového úradu v Námestove zo dňa 3. decembra 2010, ktorú si vyžiadal, ako listinný dôkaz. Obvodný pozemkový úrad uviedol, že čo sa týka PK p. č. 7126 v protokole 287 kat. úz. F., boli vydané nasledovné reštitučné rozhodnutia: č. k. ROK 194-1-A1/1995, ktorým bolo rozhodnuté o vydaní nehnuteľnosti oprávneným osobám vo vzťahu k protokolu č. 1 a č. 287 mimo zastavaných plôch a iných nehnuteľností, ktoré pre zákonné prekážky nebolo možné pôvodným vlastníkom vydať. Toto dodnes nebolo žiadnym orgánom zrušené. Pozemkový úrad Dolný Kubín vydal rozhodnutie ROK 194-1-C1/1995, okrem iného aj pre PK p. č. 7126, ktorým bolo navrátené vlastníctvo pôvodným vlastníkom a dodnes nebolo zrušené, rozhodnutie ROK 194-1-B1/1995, ktorým správny orgán nepriznal oprávneným osobám vlastnícke práva k nehnuteľnostiam a to k PK parcelám z protokolu č. 1 a č. 287 z dôvodu zákonných prekážok, čím bolo možné k predmetným pozemkom uplatniť si právo na vydanie náhradných pozemkov. Toto rozhodnutie bolo v rámci mimo odvolacieho konania rozhodnutím Ministerstva pôdohospodárstva SR č. 598/98-430/2 z 5. februára 1998 zrušené. Ďalšie rozhodnutia ohľadne PK p. č. 7126 boli v rámci procesného postupu zrušené. V súčasnom období správny orgán pripravuje podklady pre vydanie konečného rozhodnutia na vrátenie nehnuteľnosti, ktoré je možné vydať, na ktoré sa neviažu zákonné prekážky. Ďalej bude pokračovať v intenciách a svojich názoroch, ktoré uplatňoval od začiatku reštitučného konania, t.j. že sa jedná o reštitučné konanie na rozdiel od názorov krajského súdu do času rozhodnutia v danej veci Najvyššieho súdu SR, ktorý ich názor v plnej miere podporil. V zmysle § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 229/1991 Zb. pozemky alebo ich časti nemožno vydať v prípade, že pozemok bol po prechode alebo prevoze vlastníckeho práva štátu alebo inej právnickej osoby zastavaný, pozemok možno vydať, ak stavba nebráni poľnohospodárskemu alebo lesnému využitiu pozemku. Vyslovil názor, že aj keď rozhodnutie v danej veci je neprávoplatné, súd môže v súlade s § 135 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku sám rozhodnúť o tom, či zastavanú plochu je možné alebo nie je možné v zmysle platných zákonných ustanovení pôvodnému vlastníkovi vrátiť a podľa toho konať v predmetnej veci. Čo sa týka identifikovania jednotlivých pozemkov, ktoré boli predmetom reštitučných konaní v roku 1995, vtedajšia právna úprava aj technické záležitosti ohľadne identifikácie pozemkov boli na neporovnateľne inej úrovni ako v súčasnosti. V tom čase, ak mal správny orgán k dispozícii identifikáciu parciel, výpisy z PK protokolov, v zmysle vtedajšieho zákona to postačovalo, aby správa katastra vykonala úkony a zapísala dané rozhodnutie do listu vlastníctva, i keď boli v identifikáciách uvádzané u niektorých parciel len ich časti. Má preto za to, že rozhodnutie bolo v tom čase vypracované v súlade so zákonom.

Rozhodnutím Pozemkového úradu Dolný Kubín č. k. ROK 194-1-A1/1995 zo dňa 24. januára 1995 pozemkový úrad schválil dohodu o vydaní nehnuteľností zo dňa 8. júna 1993 a 21. februára 1992 medzi podielníkmi spoločnosti Urbárskych spolumajiteľov Tvrdošín a Poľnohospodárskym družstvom Tvrdošín a Odštepným lesným závozom Námestovo, podľa ktorej sa vydávajú oprávneným osobám zo zákonného dôvodu podľa § 6 ods. 1 písm. d) Zákona o pôde nehnuteľnosti, ktoré sú uvedené vo výroku. Čo sa týka PK p. č. 7126 v Protokole 287, táto sa v rozhodnutí nenachádza. Rovnako o tejto PK parcele nebolo rozhodované v rozhodnutí OÚ Tvrdošín, odbor OPLH č. 98/00946-017 zo dňa 12. júna 1998, potvrdené rozsudkom KS v Žiline sp. zn. 10S/104/1998, ani v rozhodnutí OÚ Tvrdošín, odbor PPaLH č. PPLH-2001/00994,2 zo dňa 27. februára 2001, v ktorom bolo rozhodované len o protokole 1 (ktorého fotokópia sa nachádza v súdnom spise KS v Žiline sp. zn. 22Sp/5/2011) a ktoré bolo potvrdené rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 10S/78/2001 zo dňa 14. decembra 2001.

? Navrhovateľ predložil rozhodnutie č. ROK 194-1-BI/1995 zo dňa 24. januára 1995. Výplýva z neho, že vo výroku tohto rozhodnutia je uvedené, že oprávneným osobám sa nepriznáva vlastnícke právo okrem iných aj k časti PK p.č. 7126 vo vl. 287 z dôvodu, že pozemky sú zastavané a stavby bránia poľnohospodárskemu využitiu pozemkov. Rozhodnutím č. k. OPPLH č. k. 97/114981150-15C zo dňa 23. decembra 1997 Krajský úrad v Žiline zrušil toto rozhodnutie v celom rozsahu. Ministerstvo pôdohospodárstva SR rozhodnutím č. 598/98-430/2 zo dňa 5. februára 1998 toto rozhodnutie potvrdilo a odvolanie poľnohospodárskeho družstva Žiarec zamietlo.

? Rozhodnutím Pozemkového úradu Dolný Kubín č. ROK 194-1-CI/1995 zo dňa 24. januára 1995 bolo oprávneným osobám priznané vlastnícke právo k časti PK p. č. 7126 v protokole č. 287 pasienok vo výmere neuvedenej kat. úz. F.. V odôvodnení bolo uvedené, že z identifikácie parciel doplnenej ďalšími údajmi zo dňa 13. decembra 1994 vyplynulo, že užívateľom časti PK p. č. 7126 je Poľnohospodárske družstvo v Suchej Hore. Z identifikácie k tomuto reštitučnému rozhodnutiu a jej doplnenia vyplýva, že vo vzťahu k p. č. 7126 je C-KN stav neidentický, v užívaní PD Suchá Hora, časť parcely je pod výstavbou chat p. č. 12169/3,6.

?Krajský súd v Žiline konštatuje, že rozhodnutie Správy katastra je zákonné a súd sa stotožnil i s podstatnými dôvodmi, ktoré správa katastra uviedla vo svojom rozhodnutí. Správne odporca postupoval, keď v zmysle § 31 ods. 1 Katastrálneho zákona skúmal, či predávajúci má právo nakladať s nehnuteľnosťou, ktorá je predmetom kúpnych zmlúv. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že ak vlastnícke právo predávajúceho nie jeho zapísané na liste vlastníctva, v zmysle § 30 ods. 5 Katastrálneho zákona prílohou k návrhu na vklad je verejná listina alebo iná listina, ktorá potvrdzuje právo k nehnuteľnosti. Zo správneho spisu vyplýva, že PK parcela 7126 zapísaná pod radovým číslom 17 v PK protokole 287 (z ktorej boli vytvorené C-KN parcely, ktoré sú predmetom kúpnych zmlúv) v súčasnej dobe ako celok nie je identifikovaná v C-KN stave, t.j. nie je na takúto nehnuteľnosť založený list vlastníctva. Existujú však tzv. hluché listy vlastníctva bez vymedzenia majetkovej podstaty, ktoré v poznámke uvádzajú protokol č. 287. List vlastníctva č. XXXX v poznámke uvádza pozemky v kat. úz. A. zapísané v listine Z 819/94, okrem iného aj v PK vložke 287 pre navrhovateľa a LV č. XXX kat. úz. G. uvádza v časti D tzv. hluchého listu vlastníctva pozemky zapísané v pozemnoknižnej vložke 287 kat. úz. F., okrem iného i časť radového čísla 17. Tento LV je založený na jednotlivé fyzické osoby - podielnikov pozemkového spoločenstva. Neexistuje teda list vlastníctva, ktorý by nehnuteľnosť špecifikovanú v C-KN stave viedol pre konkrétneho vlastníka. Ak teda navrhovateľ previedol časť takejto nehnuteľnosti, bolo potrebné, aby priložil k návrhu na vklad prevodnej zmluvy i listinu, ktorá iným spôsobom preukazuje jeho vlastníckeho právo k tejto parcele. Nepochybne takouto listinou by bolo právoplatné rozhodnutie v reštitučnom konaní o tom, že táto nehnuteľnosť špecifikovaná v C-KN stave (oddelená geometrickým plánom od pôvodnej pozemnoknižnej parcely) nebola vydaná reštituentom na základe konkrétnych zákonných prekážok a preto zostala vo vlastníctve povinnej osoby, ktorou je navrhovateľ. Správne preto správa katastra skúmala, či takéto rozhodnutie existuje.

?Krajský súd uvádza, že po oboznámení sa s rozsiahlym spisovým materiálom správneho orgánu a taktiež po pripojení si ďalších listinných dôkazov bolo zistené, že takéto rozhodnutie doposiaľ nebolo vydané v reštitučnom konaní. V tejto súvislosti je potrebné prihliadnuť na reštitučné konania, ktoré ohľadne aj tejto pozemnoknižnej parcely boli a sú vedené na Obvodnom pozemkovom úrade Námestovo a v minulosti na Pozemkovom úrade Dolný Kubín a Okresnom úrade Tvrdošín. Bolo nesporne preukázané a svedčí o tom vyjadrenie Obvodného pozemkového úradu Námestovo zo dňa 15. mája 2011, že jednotlivými ?spoluvlastníkmi Pozemkového spoločenstva Tvrdošín bol uplatnený reštitučný nárok aj vydanie PK p. č. 7126. Vo vzťahu k celej tejto parcele (z ktorej časti boli vytvorené parcely CKN p. č. 12169/3, p. č. 12169/36) doposiaľ nebolo vydané právoplatné rozhodnutie, ktorým by sa ukončilo toto reštitučné konanie. V tejto časti odôvodnenia je potrebné poukázať na chronológiu jednotlivých vydávaných reštitučných rozhodnutí, ktoré zo všetkých vydaných rozhodnutí zostali právoplatné.

Jedná sa o rozhodnutie Pozemkového úradu Dolný Kubín č. k. ROK 194-1-CI/1995, ktoré bolo zrušené

rozhodnutím Krajského úradu Žilina č. 98/01635/150-15C zo dňa 9. februára 1998, ktoré rozhodnutie však bolo v tejto časti zrušené rozhodnutím Ministerstva pôdohospodárstva SR č. k. 1834/98-430/2-An zo dňa 16. marca 1998.

Rovnako zostalo právoplatné rozhodnutie Pozemkového úradu Dolný Kubín č. ROK 194-1-AI/1995, ktoré taktiež bolo zrušené vyššie uvedeným rozhodnutím Krajského úradu v Žiline, ktoré však bolo rozhodnutím Ministerstva pôdohospodárstva SR vyššie uvedeného čísla konania zrušené.

Rozhodnutie č. k. ROK 194-1-BI/1995 bolo zrušené rozhodnutím Krajského úradu v Žiline č. k. 97/11498/150-15C z 23. decembra 1997, avšak toto rozhodnutie Krajského úradu bolo Ministerstvom pôdohospodárstva SR č. k. 598/98-430/2 potvrdené.

Ďalej je právoplatné rozhodnutie Okresného úradu Tvrdošín, odbor OP LH 98/00946-017 zo dňa 12. júna 1998, ktoré bolo potvrdené rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10S/104/1998, ako aj rozhodnutie Okresného úradu Tvrdošín, odbor PPaLH č. PPLH-2001/00994,2 z 27.02.2001, ktoré bolo potvrdené rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 10S/78/2001 zo dňa 14. decembra 2001.

? Je potrebné uvedomiť si, že v reštitučnom konaní sa rozhodovalo vo vzťahu k PK p. č. 7126 jednak k tej jej časti, ktorá bola zastavaná a podielnikom sa nepriznalo vlastnícke právo z konkrétnych zákonných dôvodov a jednak k tej časti, ktorá zastavaná nebola a v tejto časti sa podielnikom vlastnícke právo priznalo in natura. Rozhodnutie, ktoré riešilo tú časť, ktorá bola zastavaná, bolo rozhodnutie Pozemkového úradu Dolný Kubín č. ROK 194-1-BI/1995, ktoré sa týkalo tiež časti PK p. č. 7126. Toto rozhodnutie nepriznalo podielnikom vlastnícke právo z dôvodu, že pozemky boli zastavané a stavby bránia poľnohospodárskemu využitiu pozemkov. Bolo však preukázané, že toto rozhodnutie bolo rozhodnutím Krajského úradu v Žiline OPPLH zo dňa 23. decembra 1997 zrušené a Ministerstvo pôdohospodárstva SR rozhodnutím zo dňa 5. februára 1998 rozhodnutie Krajského úradu v Žiline v tejto časti potvrdilo. To znamená, že rozhodnutie o časti reštitučného nároku na zastavanú časť PK p. č. 7126 stále nebolo vydané.

?Rozhodnutia Pozemkového úradu Dolný Kubín č. ROK 194-1-AI/1995 a č. ROK 194-1-CI/1995 zo dňa 24. januára 1995 neriešili tú časť PK p. č. 7126, ktorá bola zastavaná, preto ani tieto rozhodnutia v tejto veci nemajú právny význam. Obidve tieto rozhodnutia riešili priznanie vlastníckeho práva oprávneným osobám. Ďalšie rozhodnutia, ktoré zostali právoplatné, taktiež neriešili túto časť pozemkovej parcely (rozhodnutie Okresného úradu Tvrdošín, odbor OPLH 98/00946-017 zo dňa 12. júna 1998 a rozhodnutie Okresného úradu Tvrdošín, odbor PPaLH č. PPLH-2001/00994,2 zo dňa 27. februára 2001).

?Obvodný pozemkový úrad Námestovo, vo svojom vyjadrení zo dňa 20. apríla 2011 (uvedené vyjadrenie súdu predložil navrhovateľ na pojednávaní dňa 22. júna 2012) uvádza, že rozhodnutie Krajského úradu v Žiline a následne Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky, ktorými bolo zrušené právoplatné rozhodnutie Pozemkového úradu Dolný Kubín č. ROK 194-1-BI/1995 sú vydané nad rámec kompetencie týchto orgánov a sú teda aktmi nulitnými a zmätočnými, keďže zákonodarcu zveril rozhodovanie v reštitučných konaniach o opravných prostriedkoch súdom a nie nadriadeným orgánom v správnom konaní. Krajský súd uvádza, že tento názor nie je správny. Je pravda, že § 9 zák. č. 229/1991 Zb. zveruje právomoc rozhodovať o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam vydaným podľa zák. č. 229/1991 Zb. súdom. V danom prípade však nebol opravný prostriedok podaný. Bolo preukázané, že k zrušeniu a potvrdeniu zrušujúceho rozhodnutia došlo v rámci tzv. mimo odvolacieho konania z vlastného podnetu Krajského úradu v Žiline v zmysle § 65 až § 68 Správneho poriadku, t.j. v žiadnom prípade sa nejednalo o opravný prostriedok proti neprávoplatnému rozhodnutiu správneho orgánu, ako to má na mysli § 2501 a nasl. O.s.p., v spojení s § 9 ods. 4 Zákona o pôde. Je potrebné zdôrazniť, že Zákon o pôde nevyklučuje použitie všeobecného predpisu o správnom konaní, t.j. Správneho poriadku, ak Zákon o pôde neustanovuje inak. Preto nie je vylúčené, aby aj právoplatné rozhodnutia vydané podľa Zákona o pôde boli predmetom preskúmania mimo odvolacieho konania, ako tomu bolo v danom prípade. V takomto konaní rozhodujú príslušné správne orgány v zmysle Správneho poriadku a ich rozhodnutia sú vydané v rámci ich kompetencie a sú záväzné pre všetky orgány. Preto aj súd musí v zmysle § 135 ods. 2 O.s.p. vychádzať z takéhoto rozhodnutia vydaného príslušným orgánom a je ním viazaný.

?V súčasnej dobe teda nie je rozhodnuté o tej časti PK p. č. 7126, zapísanej v protokole 287 v k. ú. A., na ktorú bol uplatnený reštitučný nárok, ktorá je zastavaná. To znamená, že stále prebieha reštitučné konanie v zmysle zák. č. 229/1991 Zb. v znení neskorších predpisov, okrem iného i podľa § 5 ods. 3 citovaného zákona, podľa ktorého povinná osoba je povinná s nehnuteľnosťami až do ich vydania oprávnenej osobe nakladať so starostlivosťou riadneho hospodára, odo dňa účinnosti tohto zákona nemôže tieto veci, ich súčasti a príslušenstvo previesť do vlastníctva iného. Takéto právne úkony sú neplatné. V tomto reštitučnom konaní sú oprávnenými osobami jednotlivé fyzické osoby bývalého spolujateľstva urbarialistov Mesta Tvrdosín a povinnou osobou je Poľnohospodárske družstvo ŽIAREC. Poľnohospodárske družstvo teda do ukončenia reštitučného konania právoplatným rozhodnutím nemôže disponovať s predmetom reštitučného konania a každý prevod vlastníckeho práva uskutočnený v priebehu reštitučného konania je absolútne neplatný. Ak teda v tomto časovom úseku uskutočnili prevod povinná osoba (navrhovateľ) a tretie osoby (účastníčky súdneho konania), takýto právny úkon je neplatný. To znamená, že v zmysle § 31 ods. 1 Katastrálneho zákona prevodca nie je oprávnený nakladať s nehnuteľnosťou a zmluva súčasne odporuje zákonu, konkrétne § 5 ods. 3 zák. č. 229/1991 Zb. v znení neskorších predpisov (§ 39 Občianskeho zákonníka). Preto odporca rozhodol vecne správne, keď návrh na vklad vlastníckeho práva podľa absolútne neplatnej kúpnej zmluvy zamietol. Z tohto dôvodu bolo jeho rozhodnutie potvrdené.

?V tejto súvislosti krajský súd uvádza, že kým nebude právoplatne rozhodnuté o reštitučnom návrhu oprávnených osôb podielnikov Pozemkového spoločenstva Mesta Tvrdosín ohľadne celej pôvodnej PK p. č. 7126, nebude môcť ani jedna strana reštitučného konania, t.j. ani povinná osoba ani oprávnené osoby túto nehnuteľnosť prevádzať a povinná osoba môže vykonávať len úkony ako riadny hospodár. Bude potrebné, aby v meritórnom rozhodnutí o reštitučnom nároku, ak príslušný správny orgán dospeje k záveru, že oprávnené osoby spĺňajú podmienky zákona o pôde, avšak z dôvodu zákonných prekážok sa im nepriznáva vlastnícke právo k časti parcely, aby bola časť PK p. č. 7126, ktorá sa nevydáva, špecifikovaná v tomto rozhodnutí v súlade s Katastrálnym zákonom a to konkrétne s § 42 ods. 2 písm. c) - podľa katastrálneho územia, parcelného čísla, parcely registra "C", druhu pozemku a výmery pozemku. Až týmto spôsobom, t.j. oddelením časti pôvodnej PK parcely 7126 geometrickým plánom na samostatnú(é) parcelu(y), ktorú nie je možné vydať, špecifikovanú parcelným číslom registra "C", druhom pozemku aj výmerou, bude možné založiť list vlastníctva na túto novovytvorenú parcelu v prospech povinnej osoby. Iným spôsobom nebude môcť byť disponované s touto časťou pôvodnej PK parcely 7126 a to ani zo strany Poľnohospodárskeho družstva ŽIAREC, ani zo strany jednotlivých spoluvlastníkov Pozemkového spoločenstva Mesta Tvrdosín (a už vonkoncom nie samotného pozemkového spoločenstva). Ak príslušný správny orgán rozhodujúci o reštitučnom nároku podielnikov Mesta Tvrdosín zostane i naďalej nečinný a nevydá rozhodnutie, zo strany účastníkov reštitučného konania a teda aj navrhovateľa ako povinnej osoby v tomto reštitučnom konaní, je možné využiť inštitút štvrtej hlavy piatej časti O.s.p. a to konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy podľa 2501 a nasl. O.s.p. a zabezpečiť tak ústavne konformný výkon svojich vlastníckych práv vo vzťahu k predmetu reštitúcie.

? Nemožno v katastrálnom konaní ani vyčkať na rozhodnutie v reštitučnom konaní, prerušiť katastrálne konanie a potom rozhodnúť o vklade vlastníckeho práva do katastra, pretože zmluva bola uzavretá skôr, ako bolo vydané reštitučné rozhodnutie a teda je absolútne neplatná od počiatku a nemôže konvalidovať ani po vydaní reštitučného rozhodnutia.

? Krajský súd k ďalším dôvodom uvedeným v napadnutom rozhodnutí uvádza, že sa nestotožnil s posudzovaním Správy katastra Tvrdosín, ktorá prejudiciálne posudzovala hmotnoprávne podmienky pre rozhodnutie v reštitučnom konaní. Podľa názoru krajského súdu správa katastra nie je kompetentná takéto otázky riešiť ani prejudiciálne. Kompetencia správy katastra spočíva v posúdení právneho úkonu, ktorým došlo k prevodu vecného práva z prevodcu na nadobúdateľa, návrhu na vklad a ďalších listín, ktoré tvoria prílohu k návrhu na vklad v súvislosti s Katastrálnym zákonom a inými hmotnoprávnymi predpismi, ktoré sú relevantné na toto posúdenie. Nie je však v právomoci správy katastra, aby posudzovala, či sú splnené hmotnoprávne podmienky na priznanie reštitučného nároku podielnikom,

alebo či predmet reštitúcie bol odňatý oprávneným osobám v zmysle konkrétneho reštitučného dôvodu, uvedeného v Zákone o pôde alebo k odňatiu vlastníckeho práva nedošlo vôbec a povinná osoba len užívala nehnuteľnosti. Zaoberať sa týmito dôvodmi v odôvodnení bolo podľa krajského súdu nadbytočné, pretože nemajú žiaden vplyv na hmotnoprávne posúdenie kúpnej zmluvy podľa katastrálneho zákona.

Čo sa týka odvolacích námietok navrhovateľa (podaných prostredníctvom právneho zástupcu alebo podaných osobne), tieto sú nedôvodné. Pokiaľ navrhovateľ namietal právne posúdenie správneho orgánu, ktoré sa týkalo nesplnenia hmotnoprávnych podmienok pri posudzovaní reštitučného nároku k predmetnej nehnuteľnosti, táto námietka je nedôvodná preto, lebo ako už bolo vyššie uvedené, správny orgán nie je kompetentný prejudiciálne riešiť otázku splnenia či nesplnenia hmotnoprávnych podmienok relevantných v reštitučnom konaní. Tieto podmienky môže skúmať jedine príslušný správny orgán v zmysle § 9 zák. č. 229/1991 Zb. - obvodný pozemkový úrad. Správa katastra ako orgán štátu, ktorý rozhoduje o vklade vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností nie je kompetentný ani prejudiciálne tieto podmienky skúmať, najmä, keď nie je právoplatne skončené reštitučné konanie ohľadne nároku oprávnených osôb a teda predbiehať svojimi závermi samotné reštitučné rozhodnutie kompetentného orgánu vo veci samej. Právomoc posúdiť túto otázku patrí výhradne len pozemkovým úradom a správa katastra a ani iný orgán verejnej moci (ani súd) nemôže túto otázku riešiť, pretože je zverená do právomoci osobitných orgánov, ktorými sú obvodné pozemkové úrady. Preto súd tieto námietky odvolateľa posúdil ako právne irelevantné. Jedná sa o námietky posúdenia rozhodnutia č. Pôd. 520/1958, ako i charakteru predmetu reštitúcie, t.j. či je naň potrebné aplikovať zákonný článok X/1913 a či prešlo vlastnícke právo na jednotné roľnícke družstvo v zmysle zákona č. 81/1949 Sb. alebo len právo užívania k týmto nehnuteľnostiam podľa zák. č. 2/1958 Zb.. S touto otázkou súvisí i namietané právne posúdenie správy katastra, keď námietka tkvie v tom, že správa katastra reštitučný nárok posúdila rozdielne, ako tak urobili príslušné súdne orgány, najmä Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí sp. zn. 5Sž-o-KS/48/2006 a Krajský súd v Žiline v rozsudku sp. zn. 10S/78/2001 zo dňa 14. decembra 2001.

? Na námietku, že pripojený GP ku kúpnej zmluve V 886/2007 je riadne overený Správou katastra a teda spôsobilý byť podkladom pre zápis do katastra, súd uvádza, že overenie geometrického plánu, v ktorom je zameraná parcela, vo vzťahu ku ktorej (jej časti) nie je ukončené reštitučné konanie neodstraňuje prekážku obsiahnutú v § 5 ods. 3 Zákona o pôde, totiž, že každý právny úkon týkajúci sa takejto nehnuteľnosti pred ukončením reštitučného konania je absolútne neplatný. Pritom samotný navrhovateľ tvrdí, že predmetom prevodu je práve tá časť PK p. č. 7126, ktorá nebola (nebude) vrátená oprávneným osobám, pretože je zastavaná a súčasne bolo preukázané, že práve o tejto časti pôvodnej parcely ešte právoplatne rozhodnuté nebolo.

? Súd nemohol prisvedčiť ani námietke navrhovateľa v jeho osobnom odvolaní, že družstvo PK p. č. 7126 mohlo odpredať, čo je v súlade s § 42a ods. 2 zákona č. 330/1991 Zb., ani argumentácii navrhovateľa na pojednávaní, že už samotný fakt, že časť PK p. č. 7126 je zastavaná, je titulom na zachovanie vlastníckeho práva navrhovateľa a preto môže túto časť pozemnoknižnej parcely prevádzať. Podľa názoru krajského súdu predpokladom na to, aby doterajšie vlastnícke právo zostalo zachované, je tá právna skutočnosť, že nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom konania o reštitúcii, neboli vydané. O nevydaní týchto nehnuteľností však musí byť rozhodnuté individuálnym správnym aktom, ktorý je oprávnený vydať jedine kompetentný správny orgán, ktorým je obvodný pozemkový úrad a v ktorom uvedie, ktoré nehnuteľnosti sa nevydávajú, zákonnú prekážku nemožnosti vydania uvedením konkrétneho zákonného ustanovenia a ako i tú skutočnosť, či sa oprávneným osobám priznáva právo na náhradu alebo sa oprávneným osobám nepriznáva ani právo na náhradu. Takéto rozhodnutie vydá podľa § 9 ods. 4 zák. 229/1991 Zb. len obvodný pozemkový úrad. Rozhodnutím „O vlastníctve oprávnenej osoby“ (terminus technicus použitý v zákone o pôde) je nielen rozhodnutie o priznaní vlastníckeho práva, t. j. rozhodnutie o vydaní nehnuteľnosti, t. j. aj rozhodnutie o nepriznaní vlastníckeho práva z dôvodu zákonných prekážok uvedených v § 11 a priznaní práva na náhradu podľa § 11 ods. 2 alebo rozhodnutie o nepriznaní vlastníckeho práva a nepriznaní práva na náhradu. Nemožno súhlasiť s takým právnym názorom, že o nepriznaní vlastníckeho práva netreba rozhodovať osobitným rozhodnutím, pretože tým by nebolo rozhodnuté o práve na náhradu za nehnuteľnosti, ktoré nie je možné vydať. Vo

vzťahu k zastavanej časti PK p. č. 7126 doposiaľ takéto rozhodnutie vydané nebolo. Keďže rozhodnutie vydané nebolo, nie je možné konštatovať, že táto časť pozemnoknižnej parcely - zidentifikovaná s katastrálnym stavom tak, aby bola táto časť určitá - sa reštituentom nevydala a teda že vlastnícke právo pôvodného vlastníka, t. j. navrhovateľa zostalo v zmysle § 42a ods. 2 zák. č. 330/1991 Zb. zachované. Kým teda nebude rozhodnuté právoplatným rozhodnutím o tejto časti PK parcely zidentifikovanej s KN stavom, v tejto časti nebude ukončené konanie o reštitučnom nároku reštituentov.

Čo sa týka námietky, že rozhodnutie je nezákonné preto, lebo nebol dodržaný procesný postup pri rozhodovaní o proteste prokurátora a to najmä dodržanie lehôt v zmysle zákona č. 153/2001 Z.z., krajský súd uvádza. Z pripojeného správneho spisu vyplýva, že protest prokurátora bol doručený Správe katastra Tvrdosín 18. februára 2008. Z rozhodnutia Katastrálneho úradu v Žiline č. k. Vo-12/2008-Št (Pd) zo dňa 26. mája 2008 vyplýva, že správa katastra protestu nevyhovela a predložila celý spisový materiál sp. zn. V 886/2007 Katastrálnemu úradu v Žiline ako svojmu nadriadenému orgánu na ďalšie konanie. Nadriadený orgán vyhovel protestu prokurátora a to rozhodnutím zo dňa 26. mája 2008. Proti tomuto rozhodnutiu bolo podané odvolanie, o ktorom rozhodoval Úrad geodézie, kartografie a katastra SR dňa 5. augusta 2008, pričom lehota na vydanie rozhodnutia sa v zmysle § 27 ods. 1 písm. c) zákona č. 153/2001 Z.z. v znení účinnom ku dňu vydania rozhodnutia o proteste spravuje všeobecným predpisom o správnom konaní (zák. č. 71/1967 Zb.). Lehota 30-tich dní na rozhodnutie o proteste prokurátora, stanovená v § 26 ods. 5 Zákona o prokuratúre sa vzťahuje na vydanie rozhodnutia o tomto proteste, či už orgánom, ktorému bol protest doručený alebo nadriadeným orgánom, ak orgán, ktorému bol protest doručený, mu nevyhovela. V danom prípade sa teda vzťahovala na vydanie rozhodnutia Katastrálnym úradom v Žiline a plynula od predloženia protestu na rozhodnutie tomuto orgánu. Keďže v spise sa nenachádza prípis, ktorým Správa katastra Tvrdosín predložila tomuto orgánu protest na rozhodnutie, nie je možné ustáliť, či uvedená lehota bola dodržaná alebo nie. Ku dňu vydania rozhodnutia o tomto proteste (dňa 26. mája 2008) však platilo znenie ustanovenia § 27 ods. 3 Zákona o prokuratúre tak, že ak bezprostredne nadriadený dozerajúci orgán alebo orgán uvedený v odseku 1 písm. a) nerozhodne o proteste prokurátora v lehote ustanovenej v § 26 ods. 5, na účely osobitného zákona sa má za to, že protestu nevyhovela. Na túto dikciu poukazuje navrhovateľ, pričom uvádza, že nastala fikcia vydania rozhodnutia o nevyhovení protestu prokurátora, keďže lehota 30 dní zo strany Katastrálneho úradu nebola zachovaná. Krajský súd uvádza, že nedodržanie tejto lehoty nemá za následok vydanie tzv. fiktívneho rozhodnutia o nevyhovení protestu prokurátora, ktoré by vylučovalo ďalej vydať rozhodnutie, ktorým bude vyhovené tomuto protestu. Fikcia, že protestu prokurátora sa nevyhovelo nastáva len na účely osobitného zákona, ktorým je v zmysle poznámky 20 v § 27 ods. 3 Zákona o prokuratúre ustanovenie § 250b ods. 3 O.s.p.. Uvedené ustanovenie rieši situáciu, že je možné prejednať rozhodnutie správneho orgánu, ktoré nebolo doručené účastníkovi v 3-ročnej lehote od jeho vydania. V danom prípade sa lehota 3 rokov začne počítať od prvého dňa po ukončení 30-dňovej lehoty, v ktorej mal nadriadený orgán vydať rozhodnutie o proteste prokurátora. Teda v žiadnom prípade nedodržaním tejto lehoty nedochádza k vydaniu fiktívneho rozhodnutia o nevyhovení protestu prokurátora, ale uvedené má len dopad na počítanie lehoty podľa § 250b ods. 3 O.s.p. .. Prípadné nedodržanie tejto lehoty teda nevylučuje, aby nadriadený orgán aj po jej uplynutí vydal rozhodnutie, ktorým protestu prokurátora vyhovie. Preto táto námietka je v celom rozsahu nedôvodná.

Súd sa tiež zaoberal procesným návrhom vedľajších účastníkov na strane odporcu uvedenom vo vyjadrení k odvolaniu voči uzneseniu Krajského súdu v Žiline, ktorým boli títo pripustení do konania ako vedľajší účastníci a to aby v prípade posúdenia súdom na strane pristúpenia účastníkov boli pojatí všetci spoluvlastníci predmetnej nehnuteľnosti podľa priloženého zoznamu. Podľa obsahu tohto návrhu zrejme sa jednalo o návrh na pristúpenie vedľajších účastníkov na strane odporcu, avšak žiaden zoznam osôb k návrhu pripojený nebol (len detail LV XXXX kat. úz. A.). V prvom rade súd uvádza, že v zmysle § 93 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. do konania vedľajší účastník vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov, urobenú prostredníctvom súdu. V danom prípade táto procesná podmienka nebola splnená. Žiadna ďalšia fyzická osoba okrem pripustených vedľajších účastníkov nedala podnet na to, aby vstúpila do konania ako vedľajší účastník a taktiež žiaden z účastníkov tohto súdneho konania nedal na takýto vstup podnet. Vedľajší účastníci nepredložili plnomocenstvo, podľa ktorého by zastupovali konkrétne fyzické osoby pri návrhu na ich vstup do

konania. Podnet bol urobený zo strany vedľajších účastníkov v ich mene, pričom títo nemajú procesné oprávnenie na to, aby ovplyvňovali okruh účastníkov konania a to ani okruh vedľajších účastníkov v tomto konaní. Je pravda, že v zmysle § 93 ods. 4 O.s.p. má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník, koná však iba sám za seba. Podľa názoru súdu však nemá procesné právo meniť - zužovať alebo rozširovať okruh účastníkov konania (ani vedľajších účastníkov), pretože toto oprávnenie má len účastník ako dominus litis. Z uvedeného dôvodu bol tento návrh právne irelevantný (nevyvolával žiadne právne účinky) a súd naň nemohol prihliadnuť.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ Žiarec, poľnohospodárske družstvo, M. B. a V. B. prostredníctvom svojho právneho zástupcu a žiadali, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil, zrušil rozhodnutie odporcu a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie, prípadne, aby zrušil rozsudok krajského súdu a vec vrátil na ďalšie konanie krajskému súdu.

Poukázali na odôvodnenie napadnutého rozsudku, v ktorom súd konštatuje, že podľa jednotlivých reštitučných rozhodnutí doteraz nebolo rozhodnuté o pozemku Pk. parc. č. 7126 definitívne a prevodca nebol oprávnený nakladať s týmto pozemkom. Súd ďalej dôvodil, že rozhodnutie Pozemkového úradu Dolný Kubín 194-1-B1/1995 zo dňa 24. januára 1995 bolo zrušené v mimoodvolacom konaní, bolo zrušené zákonne.

Podľa názoru navrhovateľa a účastníkov konania súd dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, čím sú dané odvolacie dôvody v zmysle § §205 ods.2 písm. d) a f) O.s.p..

Súd nevyhodnotil správne dosah tzv. blokačného ustanovenia § 5 ods. 3 zákona č. 229/1991 Zb. a súvisiacej právnej úpravy zakotvenej v § 11 ods. 1 písm. d/ citovaného zákona.

Podľa názoru odvolateľov právna veta súdom citovaného ustanovenia zákona - blokačného ustanovenia - sa uplatňuje len na nehnuteľnosti, ktoré majú byť predmetom vydania oprávnenej osobe. Ustálené výkladové pravidlá ako aj súdna prax ustaľujú: „Ak by došlo k prevodu nehnuteľnosti, ktorú nemožno vydať oprávnenej osobe pre zákonné prekážky (napr. § 11), takýto prevod neodporuje zákonu. (Jozef Gaisbacher - Základy pozemkového práva - str. 78 ods. 3 posledná veta - vysvetlivky k § 5) Za tohto stavu pre rozhodnutie vo veci bolo potrebné zo strany súdu ustáliť, či sa na daný pozemok C-KN parc. č. 12169/3, C-KN 12169/36 k. ú. G., vytvorené z pkn. parc. č. 7126, z prot. č. 287 k. ú. F. vzťahuje zákonná prekážka pre jej vydanie. V danom prípade boli predložené a súčasťou spisu správneho orgánu a súdu sa stali listinné dôkazy, ktoré preukazujú faktický charakter predmetného pozemku, C-KN parc. č. 12169/3 zast. plochy a nádvoria o výmere 182 m², C-KN parc. č. 12169/36 zast. plochy a nádvoria o výmere 44 m² k. ú. G.. V prílohe pripojený GP č.36430234-89/2006 zo dňa 20. decembra 2006 preukazuje, že predmetný pozemok je nesporné podľa druhu zastavaným pozemkom. Ide o skutočnosť, ktorá nie je medzi účastníkmi sporná, a ako takú ju mal aj vo svojom rozhodovaní posudzovať správny orgán ako aj Krajský súd Žilina. Krajský súd a podobne aj Správa katastra Tvrdosín opomenula vyhodnotiť a venovať sa faktickému posúdeniu charakteru pozemku, ktorý bol predmetom kúpnej zmluvy V 886/2007. V danom prípade sa za žiadnych okolností nemohlo ani jednať o pozemok, ktorý by mohol byť oprávneným osobám vydaný pre zákonné prekážky uvedené v § 11 zák. č.229/1991 Z.z.. V konaní taktiež nebolo spochybnené, a teda išlo o preukázanú skutočnosť, že na označenom pozemku je postavená stavba rekreačnej chaty navrhovateľov od roku 1975 a v rozsahu výmery 226 m² je spolu s chatou užívaný aj zastavaný pozemok.

Taktiež uviedol, že podľa ich názoru rozhodnutie Pozemkového úradu Dolný Kubín č. 191-1-B1/1995 zo dňa 24. januára 1995 mohlo byť zákonne zrušené len v preskúmvacom konaní súdnom a nie rozhodnutím Krajského úradu v Žiline, odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva č. 97/11498/150-15C zo dňa 23. decembra 1997, ktoré bolo následne potvrdené rozhodnutím Ministerstva pôdohospodárstva SR č. 598/98-430/2 zo dňa 5. februára 1998. Ak Krajský úrad Žilina, odbor PPLH, Ministerstvo pôdohospodárstva konali podľa § 65-68 zákona č.71/167 Zb. o správnom konaní v platnom znení, prekročili tým svoje zákonné kompetencie a ide teda o nulité rozhodnutie so všetkými

dôsledkami.

Oporca navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Vedľajší účastníci konania na strane odporcu sa k odvolaniu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal rozsudok krajského súdu, rozhodnutie odporcu ako aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, pričom napadnuté rozhodnutie odporcu skúmal najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami navrhovateľov uvedenými v oprávnom prostriedku a či z takto vymedzeného rozsahu správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia odporcu a po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenými osobami v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a ide o rozsudok, proti ktorému je podanie odvolania prípustné (§ 202 v spojení s § 250s O.s.p.) vec prejednal, pričom senát odvolacieho súdu jednomyselne dospel k záveru, že odvolaniu nemožno priznať úspech. Preto napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.nsud.sk <.. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 25. septembra 2013 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p.).

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia zákona ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 v spoj. s § 250l ods. 2 a § 246c ods. 1 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v celom rozsahu a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednáwanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, najvyšší súd sa v svojom odôvodnení následne obmedzí len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia.

Z vykonaných dôkazov je nepochybné, vo vzťahu k pozemnoknižnej p. č. 7126 zapísanej pod radovým číslom 17 v PK protokole 287, k. ú. F. (z ktorej boli vytvorené C-KN parcely, ktoré sú predmetom kúpnych zmlúv, pozemok C-KN parc. č. 12169/3, C-KN 12169/36, k. ú. G.), že v súčasnej dobe ako celok nie je identifikovaná v C-KN stave, vo vzťahu ku ktorej bol návrh na vklad vlastníckeho práva zamietnutý, ktoré rozhodnutie je predmetom prieskumu pred súdom, že vo vzťahu k tomuto PKN pozemku prebiehali viaceré reštitučné konania.

V reštitučnom konaní sa rozhodovalo vo vzťahu k PK p. č. 7126 jednak k tej časti, ktorá bola zastavaná a podielnikom sa nepriznalo vlastnícke právo z konkrétnych zákonných dôvodov a jednak k tej časti, ktorá zastavaná nebola a v tejto časti sa podielnikom vlastnícke právo priznalo in natura.

Rozhodnutie, ktoré riešilo tú časť, ktorá bola zastavaná, bolo rozhodnutie Pozemkového úradu Dolný Kubín č. ROK 194-1-B1/1995, ktoré sa týkalo tiež časti PK p. č. 7126.

Rozhodnutia Pozemkového úradu Dolný Kubín č. ROK 194-1-A1/1995 a č. 194-1-C1/1995 zo dňa 24. januára 1995 neriešili tú časť PK p. č. 7126, ktorá bola zastavaná.

Čo sa týka námietok odvolateľov týkajúcich sa otázky právoplatnosti a vykonateľnosti rozhodnutia č. ROK 194-1-B1/1995 zo dňa 24. januára 1995, právoplatné dňa 27. februára 1995, tak v danom prípade podľa názoru odvolacieho súdu sa bolo potrebné vyjadriť, resp. zaujať právny názor k rozhodnutiu Pozemkového úradu Dolný Kubín č. 194-1-B1/1995 zo dňa 24. januára 1995 a to najmä vo vzťahu, či toto rozhodnutie zostalo právoplatné a vykonateľné alebo či toto rozhodnutie bolo zrušené v rámci mimo odvolacieho konania.

Podľa § 6 ods. 1 zák. 222/1996 Z.z. (platného v čase rozhodovania Krajského úradu Žilina - dňa 23. decembra 1997 vo vzťahu k rozhodnutiu pozemkového úradu Dolný Kubín č. ROK -1- B1/1995 zo dňa 24. januára 1995) krajský úrad vykonáva štátnu správu na jednotlivých úsekoch podľa prílohy podľa tohto zákona alebo ak to ustanoví osobitný zákon.

Podľa § 6 ods. 2 zák. č. 222/1996 Z.z. Krajský úrad plní ďalej tieto úlohy a) vykonáva v druhom stupni štátnu správu vo veciach, v ktorých v správnom konaní v prvom stupni konajú okresné úrady.

Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 222/1996 Z. z. ministerstvá, do ktorých pôsobnosti patria úseky štátnej správy vykonávanej krajskými úradmi a okresnými úradmi a) riadia výkon štátnej správy uskutočňovanej krajskými a okresnými úradmi na jednotlivých úsekoch štátnej správy vydávaním všeobecne záväzných právnych predpisov, smerníc a pokynov, zjednocovaním postupu pri ich používaní, vypracovaním koncepcie rozvoja úseku štátnej správy a preskúmaním rozhodnutí podľa osobitných predpisov a kontrolujú tento výkon.

Podľa § 12 písm. e) zák. č. 222/1996 Z.z. zrušujú sa pozemkové úrady.

Podľa § 13 ods. 1 zák. č. 222/1996 Z.z. pôsobnosť orgánov miestnej štátnej správy uvedených v § 12 vymedzená zákonmi a inými právnymi predpismi prechádza dňom účinnosti tohto zákona na okresný úrad, ak ju tento zákon v prílohe nezveruje krajskému úradu.

Podľa § 65 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. rozhodnutie, ktoré je právoplatné, môže z vlastného alebo iného podnetu preskúmať správny orgán najbližšie vyššie stupňa nadriadený správneho orgánu, ktorý toto rozhodnutie vydal (§ 58), ak ide o rozhodnutie ústredného orgánu štátnej správy jeho vedúci na základe návrhu ním ustanovenej osobitnej komisie (§ 61 ods. 2).

Podľa ust. § 67 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. účinného do 31. decembra 2003 rozhodnutie, ktorým sa účastníkovi konania dal súhlas na občianskoprávny alebo pracovnoprávny úkon, alebo ktorým sa rozhodlo vo veci osobného stavu občana, nemožno mimo odvolacieho konania zrušiť alebo zmeniť, ak účastník konania nadobudol práva dobromyseľne.

Podľa § 67 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. účinného do 31. decembra 2003 ak sa podľa platných právnych predpisov podal návrh na preskúmanie správneho rozhodnutia súdom, nemôže správny orgán toto rozhodnutie mimo odvolacieho konania zrušiť alebo zmeniť, okrem toho ak by plne vyhovel všetkým účastníkom konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto súvislosti udáva, že predmetné rozhodnutie - rozhodnutie Pozemkového úradu Dolný Kubín č. ROK-1-B1/1995 zo dňa 24. januára 1995 bolo v rámci konania podľa §§ 65-68 zákona č. 71/1967 Zb. (Správny poriadok) preskúmanie rozhodnutia mimoodvolacieho konania zrušené rozhodnutím Krajského úradu Žilina, odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva č. j. 97/11498/150-15C zo dňa 23. decembra 2007, ktoré bolo potvrdené rozhodnutím Ministerstva Pôdohospodárstva SR č. 598/98-430/2 zo dňa 5. februára 1998, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11. februára 1998. Tieto dve rozhodnutia nie je možné považovať za nulitné akty (vydané mimo kompetencie resp. právomoci daných správnych orgánov), ako to uvádzajú odvolatelia vo svojich odvolaniach.

V danom prípade je nesporné, že podľa zákona č. 222/1996 Z.z. boli s účinnosťou ku dňu 24. júlu 1996 zrušené pozemkové úrady (teda aj Pozemkový úrad Dolný Kubín), pričom podľa § 12 a § 13 predmetného zákona pôsobnosť orgánov štátnej správy uvedených v § 12 vymedzená zákonmi a inými právnymi predpismi prešla dňom účinnosti tohto zákona na okresný úrad, ak ju tento v prílohe nezveruje krajskému úradu. Podľa ust. § 6 ods. 1 a 2 zákona č. 222/1996 Z. z. krajský úrad vykonáva štátnu správu na jednotlivých úsekoch podľa prílohy tohto zákona, alebo ak to ustanoví osobitný zákon. Krajský úrad plní ďalej úlohy: vykonáva v druhom stupni štátnu správu vo veciach, v ktorých v správnom konaní v prvom stupni konajú okresné úrady alebo obce, ak osobitný zákon neustanovuje inak. Následne v rámci svojej kompetencie v zmysle § 11 ods. 2 zák. č. 222/1996 Zb. MP SR rozhodnutie KU Žilina potvrdilo.

V danom prípade teda odvolací súd vyslovil názor, že bolo v plnej právomoci rozhodovať v rámci mimo odvolacieho konania (§ 65 - 68 zákona č. 71/1967 Zb., Správneho poriadku), a to vo vzťahu k príslušnému reštitučnému rozhodnutiu (rozhodnutie Pozemkového úradu Dolný Kubín č. 194 I- B1/1995 zo dňa 24. januára 1995), a to Krajským úradom Žilina, odborom pozemkovým, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva s poukazom na ust. § 65 ods. 1 Správneho poriadku, nakoľko tento bol nadriadeným orgánom vo vzťahu k okresnému úradu, odboru pozemkovému, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva, na ktorý prešli kompetencie v zmysle § 13 zákona č. 222/1996 Z. z. z Pozemkového úradu Dolný Kubín. Nebolo sporné, že proti rozhodnutiu Pozemkového úradu Dolný Kubín č. ROK 194-1-B 1/1995 nebol podaný opravný prostriedok. T. j. podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade bolo v plnej kompetencii Krajského úradu v Žiline a následne aj Ministerstva pôdohospodárstva SR rozhodovať v rámci mimoodvolacieho konania podľa ust. § 65 a nasl. Správneho poriadku, nakoľko je nepochybné, že na konanie podľa reštitučného zákona (zákona č. 229/1991 Zb.) sa vzťahuje Správny poriadok, generálne s výnimkou podávania opravných prostriedkov proti rozhodnutiam obvodných pozemkových úradov podľa § 9 ods. 6 predmetného zákona.

Ďalej odvolací súd udáva, že keďže neexistuje právoplatné reštitučné rozhodnutie vo vzťahu k pozemku, ktorý je predmetom kúpnej zmluvy a na ktorý bol uplatnený reštitučný nárok, odporca rozhodol správne, ak návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností zamietol Podľa názoru odvolacieho súdu povinná osoba, resp. predávajúci nemohol platne previesť predmetný pozemok na kupujúcich s poukazom na ust. § 5 ods. 3 zákona č. 229/1991 Zb., ktorý hovorí o blokácii pozemkov, na ktoré je uplatnený reštitučný nárok. Predmetný prevod je tak v zmysle uvedeného ustanovenia absolútne neplatným právnym úkonom, na ktorú neplatnosť odporca aj súd musia prihliadať ex offio.

Odvolací súd pochybenie v konaní správneho orgánu ako i súdu prvého stupňa nezistil. Odvolacie dôvody neboli takého charakteru, že by mohli spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 O.s.p. potvrdil ako vecne správny.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, keď odvolatelia neboli v konaní úspešní a odporca zo zákona nemá nárok na ich náhradu. Účastníkom konania na strane odporcu trovy odvolacieho konania nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.